

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420010009
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1420010009.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Ivanom Almanom v trestnej veci proti obžal. E. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. júna 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku súd obžalovaného

E. A., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava, J. XX,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp. zn. 1Pv 419/19, zo dňa 13.01.2020 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak,

ž e

i napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry F. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. X, Bratislava a na výživu svojho syna I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. X, Bratislava, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine, deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č. k. sp. zn. 15P/28/2012, zo dňa 05.12.2012, právoplatného dňa 06.03.2013, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry F. sumou 200,-€ mesačne a na výživu svojho syna I. sumou 180,-€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky E.. E. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, Bratislava, prechodne bez prihlásenia Z. XX, Stupava, pričom výška vyživovacej povinnosti v trestnom konaní bola upravená v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku na sumu 30% životného minima na nezaopatrené dieťa, si túto zákonnú povinnosť voči dcére F. neplní od mesiaca november 2018 do decembra 2019 vrátane a voči synovi I. od mesiaca november 2018 doposiaľ, s výnimkou platieb exekúcie a to v mesiaci jún 2019 v sume 688,20€, v mesiaci júl 2019 v sume 330,20€, v mesiaci august 2019 v sume 360,38€, v mesiaci september 2019 v sume 307€, v mesiaci december 2019 v sume 537€, v mesiaci január 2020 v sume 214,80€, v mesiaci február 2020 v sume 354,40€, v mesiaci marec 2020 v sume 300,32€, v mesiaci apríl 2020 v sume 458,-€, v mesiaci máj 2020 v sume 240,26€, v mesiaci jún 2020 v sume 658,28€ čím mu mal vzniknúť dlh na riadnom výživnom na dcéru F. a na syna I. vo výške 967,50€, pričom v rozhodnom období nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nepoberal dávky v hmotnej núdzi a ani iné sociálne dávky

a tohto konania sa dopustil hoci bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 3T/64/2017 zo dňa 27.07.2017, právoplatným 27.07.2017 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák.,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. E. A. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného E. A., výsluchom svedkov F. J., E.. E. J., oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný E. A. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo spáchania uvedeného trestného činu. Vzhľadom na charakter žalovanej trestnej činnosti obžalovaného súd jeho vyhlásenie neprijal a vykonal dokazovanie v celom rozsahu.

Obžalovaný uviedol, že si je vedomí svojej vyživovacej povinnosti voči dcére F. a synovi I. a snaží sa túto povinnosť plniť. Je zamestnaný. Dlhé aj bežné výživné mu je zrážané zo mzdy. Okrem uvedených detí má ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči synovi E. E. T., ktorú si plní. Tento si vyžaduje zvýšenú mieru starostlivosti. Snaží sa žiť riadnym životom, požiadal zamestnávateľa aj o pôžičku, aby mohol dlžné výživné uhradiť. Býva v podnájme za ktorý platí 200,-eur a jemu ostane na mesiac len 150,-eur.

Svedkyňa F. J. uviedla, že obžalovaný bol zaviazaný k plateniu výživného na jej osobu vo výške 200,-eur mesačne. Uviedla, že od novembra 2018 do novembra 2019 jej bolo od obžalovaného zaslané výživné prostredníctvom exekútorky v celkovej výške 1154,99 eur a v roku 2020 v mesiacoch január až marec v sumách okolo 150-170 eur. Obžalovaný jej nekupuje ani žiadne darčeky, čo by bolo možné považovať za náhradu výživného. Do konca februára 2020 navštevovala denné štúdium na vysokej škole, od marca študuje externe, pracuje s príjmom 870,-eur mesačne. Neplatenie výživného obžalovaným na nej nezanechalo trvalo nepriaznivé následky.

Svedkyňa E.. F. J. uviedla, že obžalovaný bol zaviazaný k plateniu výživného na ich spoločné deti Natáliu vo výške 200,-eur mesačne a syna I. vo výške 180,-eur mesačne. Od novembra 2018 do novembra 2019 obžalovaný na výživné deťom uhradil sumu 2309,98 eur prostredníctvom exekúcie. Od podania obžaloby od januára do marca dostala od obžalovaného na svoj účet výživné v sume 484,60 eur a taká istá suma ako úhrada výživného prišla na účet jej dcéry. Uviedla, že sama pracuje s príjmom okolo 1500-1600,-eur. Obžalovaný deti nekontaktuje, nekupuje im žiadne darčeky, ktoré by mohli byť považované za náhradu výživného. Náhradné výživné nepoberá, ani oňho nepožiadala. Naplatenie výživného obžalovaným na deťoch nezanechalo trvalo nepriaznivé následky.

Z listinných dôkazov súd oboznámil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 15P/28/2012, zo dňa 05.12.2012, právoplatný 06.03.2013, z ktorého vyplýva, že týmto rozsudkom bol obžalovaný zaviazaný k plateniu výživného na dcéru F. vo výške 200,-eur a syna I. vo výške 180,-eur mesačne k rukám ich matky. Obžalovaný podával 11.09.2017 na Okresný súd Bratislava IV návrh na zníženie výživného na svoje deti, pričom o tomto nebolo doposiaľ rozhodnuté.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/64/2017, zo dňa 27.07.2017 právoplatného 27.07.2017 vyplýva, že týmto trestným rozkazom bol E. A. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní

2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. A bola mu ložená povinnosť uhradiť zameškané výživné v sume 14.748,-eur.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/27/2018 zo dňa 12.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4To/3/2019, zo dňa 23.05.2019 bol E. A. oslobodený spod obžaloby pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, nakoľko trestnosť činu zanikla.

Z rodných listov detí vyplýva, že obžalovaný je otcom F. J. a I. J., ale aj syna E. E. T.a, nar. 25.07.2014, ktorý trpí detským autizmom.

Zo správy zamestnávateľov vyplýva, že obžalovaný je zamestnaný, výživné na deti mu je zrážané na základe exekúcie EX 546/2013 od Mgr. Marcely Zummerovej na obe deti a zrážky sú poukazované na účet exekútorky. Po odpočítaní zrážok bola obžalovanému na jeho účet poukazovaná suma mesačne cca okolo 330,-eur.

Maloletý I. J. stále navštevuje školu, F. J. je podľa správy sociálnej poisťovne od januára 2020 riadne zamestnaná.

Obžalovaný požiadal svojho zamestnávateľa o poskytnutie finančnej pôžičky na úhradu dlžného výživného.

Zo správ od exekútorky vyplýva, že na maloleté deti obžalovaný prostredníctvom exekučného príkazu od júna 2019 do júna 2020 uhradil celkom sumu 5.173,04 eur.

Z registra trestov a posudkov na obžalovaného vyplýva, že tento bol jedenkrát postihnutý za spáchanie priestupku, v registri trestov má sedem záznamov, z toho šesťkrát sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný bol zviazaný k plateniu výživného na svoje deti I. v sume 180,-eur mesačne a na dcéru F. v sume 200,-eur mesačne.

Vyživovacia povinnosť na syna I. trvá naďalej, vyživovacia povinnosť na dcéru F. skončila decembrom roku 2019, nakoľko od januára 2020 je táto riadne zamestnaná na trvalý pracovný pomer a je schopná sa sama živiť.

Od začiatku žalovaného obdobia, teda od mesiaca november 2018 do vyhlásenia tohto rozsudku mal obžalovaný uhradiť na syna I. výživné za 20 mesiacov, čo je pri sume mesačného výživného 180,-eur celková suma 3.600,-eur.

Od začiatku žalovaného obdobia, teda od mesiaca november 2018 do skončenia vyživovacej povinnosti, teda do decembra 2019 mal obžalovaný uhradiť na dcéru F. výživné za 20 mesiacov, čo je pri sume mesačného výživného 200,-eur celková suma 2.800,-eur.

Spolu mal teda obžalovaný uhradiť výživné na obe deti v sume 6.400,-eur.

Zo správy exekútorky vyplýva, že obžalovaný v žalovanom období, teda od novembra 2018 do vyhlásenia predmetného rozsudku uhradil na obe deti výživné v celkovej sume 5.173,04 eur.

Rozdiel v neuhradenom výživnom je teda ku dňu vyhlásenia rozsudku 1.226,96 eur.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný sa svojej vyživovacej povinnosti nevyhýba, je riadne zamestnaný, snaží sa zamestnanie udržať, dokonca sa pokúsil dlžnú sumu na výživnom zabezpečiť formou pôžičky, ktorá mu však nebola poskytnutá. Mal teda úprimnú snahu dlžné výživné uhradiť. Od doby, kedy bola výška výživného na jeho deti I. a F. určená súdom sa podstatne zmenili pomery obžalovaného v tom, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť a jeho príjem mu nemôže postačovať na úhradu výživného v takej výške, v akej ho k tomu zviazal civilný súd. Sám túto situáciu riešil podaním návrhu na zníženie výživného, pričom nie je vinou obžalovaného, že súdy o tomto návrhu doposiaľ nerozhodli.

Súd poukazuje na to, že v trestnom konaní súd nie je viazaný výškou výživného tak, ako bolo určené v civilnom konaní. Podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku môže výšku výživného riešiť samostatne a určiť ju v trestnom konaní v inej výške, než v akej bola stanovená v civilnom konaní.

Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní vyplýva, že pri priemernej čistej mzde po vykonaní všetkých zrážok exekúcií na výživnom je na účet obžalovaného poukazovaná mesačne čiastka cca 330,-eur. Z tejto čiastky musí hradiť obžalovaný svoje bývanie, stravu a základné potreby. Je nesporne preukázané, že pri takejto sume by nemohol obžalovaný navyše ešte uhrádzať výživné v takej výške, v akej mu bolo určené v civilnom konaní.

Preto súd v rámci predbežnej otázky určil výšku vyživovacej povinnosti u obžalovaného v trestnom konaní na 30% životného minima na nezaopatrené dieťa.

Pri takto určenom výživnom mal obžalovaný uhradiť na dcéru F. od novembra 2018 do júna 2019 8x28,08 eur, teda sumu 224,64 eur a od júla 2019 do decembra 2019 6x28,79 eur, teda sumu 172,74 eur. Spolu mal teda obžalovaný na dcéru F. uhradiť výživné v sume 397,38 eur.

Pri takto určenom výživnom mal obžalovaný uhradiť na syna I. od novembra 2018 do júna 2019 8x28,08 eur, teda sumu 224,64 eur a od júla 2019 do júna 2020 12x28,79 eur, teda sumu 345,48 eur. Spolu mal teda obžalovaný na syna I. uhradiť výživné v sume 570,12 eur.

Na obe deti mal teda obžalovaný pri výške výživného upraveného podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku uhradiť sumu 967,50 eur.

Podľa správ exekútorky obžalovaný v žalovanom období na deti uhradil sumu 5.173,04 eur.

Obžalovaný má teda výživné na obe deti uhradené v plnom rozsahu a jeho konanie teda nemôže byť posudzované ako trestný čin. Preto súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku a nie podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku, nakoľko nedošlo k zániku trestnosti činu následne, dodatočne, ale od počiatku konanie obžalovaného nebolo trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.